

Юще една прилика на патріархалный-а жи-
котъ дохожда изъ книги-тѣ мойсейовы: какъ съ ся
събрали на обрежіе-то йорданско двама братія:
Иаковъ и Иасавъ. Иаковъ, като са боаше отъ сви-
рѣпаго брата свогого, раздѣли челядь-та си и ста-
до-то си на двѣ половины, да бы мѣ останала ба-
ремъ една-та половина, ако изгуби друга-та; и
като въздава благодареніе Богу на негови-тѣ отцы
за сички-тѣ добріны, кои-то мѣ єдалъ, смиренно
споминава, какъ є нѣкоги само съ единъ тоаѓъ
въ рѣкѣ-тѣ си преминалъ презъ йорданъ.

Но глѣдай! и онъ, кой-то є сичко-то това
писалъ, плѣва на дѣтиство-то си въ ковчежецъ по
рѣкѣ-тѣ Нилъ; дохожда да са кѫпи фараонова-та
дѣшира, та избака дѣте-то и мѣ дава име Мой-
сей, сирѣчъ отъ водѣ изваденъ.

По томъ дохожда изъ книгѣ-тѣ „сѣдїй“ пълно
съ тайнѣ знаменіе, кое-то є Богъ два пъти далъ
споредъ молитвѣ-тѣ на израилскій-а воєвода Ге-
деона за увѣреніе, че є избавенъ народъ-а: единъ
пътъ роса небесна падна само на рѣно-то гедеоново,
а около него земля-та остана суха; а другій
пътъ было є роса по сичкѣ-тѣ земли и рѣно-то
останало сухо.

Пророцы-тѣ, Илїа и Елисей пакъ са иваватъ,
та правїжъ чудеса по водѣ-тѣ. Първый-а са тру-
даше за Бога израилѧка а противъ идолы-тѣ Ба-
ловы, и направи предъ заслѣпеный-а народъ жер-
твенникъ Богу живомъ, и на три пъти облѣ съ во-
дѣ и жертвенника-и дѣрка-та на него така, що-